

for forsvareligt at yde, at der ikke skete nogen Handel. Exempelvis skal jeg kun nævne, at for 6 af disse Kirker var Tilskudet fra Domænebestyrelsens Side beregnet til et Beløb af 42,000 Kr., men Kjøbernes Forlangende naaede op til over 116,000 Kr., altsaa over 2 $\frac{1}{2}$ Gang saa Meget som det, man havde anset for at være et passende Tilskud, ikke at tale om, at der desuden blev forlangt adskilligt Medfølge til Kirkerne, som ogsaa havde sin Værdi, ja som Arealer til Udvidelse af Kirkegaardene, den Betingelse, at visse Dele af Kirkerne skulle være ombyggede, før Kjøberne vilde overtage dem osv. Jeg tror, at det deraf vil fremgaa, hvor lidt Udfigt der er til, at dette sælles Dnske for Regjeringen og for dette Thing kan blive fyldestgjort, naar man, vel at mærke, ikke vil gaa til at foretage urimelige Udbetalinger for at blive af med dem. — Det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) anede over, at Udlaanene fra Livrenteanstalten ikke bleve fordelte paa den Maade, som han vilde anse for mest passende. Jeg skal i Almindelighed bemærke, at der ikke med Hensyn til disse Aaer er nogen Forpligtelse, ja ikke engang, mig bekendt, nogen særlig Opfordring til at fordele dem ligeligt paa Kredsiene i Landet efter lignende Regler som dem, der gjælder for Overformynderimidler. Men skulde lignende Regler finde Anvendelse her, tvivler jeg om, at Fordelingen vilde blive meget gunstigere endnu for den Kant af Landet, som det ærede Medlem særlig interesserer sig for. Som bekendt sker jo Fordelingen af Overformynderimidler i Henhold til de Rilder, hvorfra Midlerne indløbe, og skulde det Samme gjøres gjældende med Hensyn til Livrenteanstaltens Midler, tvivler jeg meget om, at det ærede Medlems Dnsker vilde blive fyldestgjorte i større Maal, sandsynligvis i langt mindre Maal, end nu er Tilfældet. Der lægges imidlertid, saa vidt mig bekendt, ikke Vægt paa nogen ligelig Fordeling over Landet ved Udlaanet af disse Midler; der tages kun Hensyn til de tilbudte Panters Bestaand, og det tror jeg ogsaa er ikke blot forsvareligt, men i og for sig rigtigt ved en Anstalt som denne. At det især ikke er Finantsministeriet, som direkte bevilger disse Aaer, veed det ærede Medlem meget vel. Jeg tror, at det ærede Medlem vil erkende, at der er ydet en særlig Støtte for det mindre Jordbrug gennem den Garantanti, som Staten har paataget sig for Husmandskreditforeningerne. Nu at gjøre denne Støtte endnu mere virksom derved, at man opkjøbte disse Obligationer, vilde jo være

omtrent ensbetydende med, at Staten selv direkte havde udlaaet Pengene, det vil sige, det beror selvfølgelig paa, i hvilket Maal man opkjøbte dem. Naar Staten garanterer og derefter selv opkjøber Obligationerne, saa bliver det ganske vist absolut det Samme, som om den selv direkte havde udlaaet Pengene. Opkjøber man i mindre Maal, saa bliver det dog ikke det Samme i samme Forhold. Jeg antager, at det netop i Loven om Husmandskreditforeningerne har faaet et bestemt Udtryk, hvilken Støtte man fra Statens Side vilde yde disse Foreninger, og jeg tror altsaa ikke, at man med Føie vil kunne anke over, at der hidtil fra Administrationens Side ikke har været ydet dem nogen yderligere Støtte ved Opkjøb af disse Papirer. Naar dette ikke er sket, da hidrører det ingenlunde fra nogen Tvivl om dette Papirs Godhed, thi Sikkerheden for Renten maa antages at være fuldt tilstede, og efter hvad jeg antager, er Sikkerhed for Kapitalen ogsaa tilstede. Det hidrører altsaa ikke fra nogen Mistro til dette Papir, men ganske simpelt derfra at der er mange andre ligesaa gode og ligesaa sikre Papirer, som ligge udenfor, hvad jeg har anset det rigtigt at indkjøbe til Statsformuen, idet jeg ved alle saadanne Indkjøb har haft særlige Statsformaal for Øie, Noget, som især vil være det ærede Udbalg vel bekendt fra tidligere Forhandlinger i Finantsudvalget om disse Spørgsmaal. — Den ærede Ordfører gjorde opmærksom paa en Udtalelse i Betænkningen om, at man kunde forvente at faa sine tilgodehavende Renter for St. Croix Fællesskuffertogier dækkede ved det sidste Aars Afslutning. De tidligere 4 Driftsaar have givet et samlet Driftstab af nogle og halvtredstusindstve Tusind Kroner, skjøndt det næstsidste Driftsaar viste et betydeligt Overskud af 166,000 Kr. Det vil altsaa sige, at de 3 første Aar have haft et betydeligt Under-skud, som det fjerde Aars Overskud endnu ikke har kunnet dække, og at der derefter staa tilbage som udekket, altsaa som samlet Driftstab, et Beløb af mellem 50—60,000 Kr. Den endelige Dpgjørelse for det sidste Driftsaar 1881—82 har jeg endnu ikke modtaget, men jeg har ingen Grund til at tvivle om, at den endelige Dpgjørelse svarer til den foreløbige Dpgjørelse, som er mig meddelt, hvorefter man forventer et Overskud, og i Henhold til hvilken jeg har udalt den Forventning for Finantsudvalget, at det sidste Aars Driftsoverskud vil være stort nok til at kunne dække St. Croix Fællesskuffertogiers samlede Restance til Statskassen. — Hermed tror jeg at have omtalt de Hensigtlinger, som den ærede Ordfører har gjort i